

домакинство в сложния и противоречив преход към пазарна икономика. Макар и с известна условност, информация за домакинства, които са в състояние на лишение, се получава от това изследване чрез отговорите на въпроса: „Кое от следните твърдения е най-подходящо за описание на финансовото състояние на Вашето домакинство?“. Относителните дялове на домакинствата, посочили съответния отговор, са:

- Затънали сме в дългове - 5,6 на сто;
- Налага се да теглим от спестяванията си, за да живеем - 9,8 на сто;
- Свързваме някак си двата края - 73,2 на сто;
- Живеем не по-лошо от преди и спестяваме по малко - 10,4 на сто;
- Живеем добре и спестяваме - 1,0 на сто.

Първа и втора позиция на този въпрос класира домакинствата като лишени в по-силна степен. Трета позиция класира домакинствата в сравнително по-слаба степен на лишение, ако се допусне, че трудностите на домакинствата при „свързването на двата края“ произтича единствено и само от липсата на парични средства, което не може да се установи от начина, по който е зададен въпросът.

Може да се обобщи, че практическото осъществяване на целенасочено изследване на бедността чрез показатели за състояние на лишение е особено необходимо и актуално за нашата страна, която се намира в състояние на продължителна социално-икономическа криза. Това ще позволи разработването на още по-точни и ясни критерии по отношение на отпускането на социални помощи, определяне величините на социален и екзистенц минимум, фиксирането на социално справедливи стойности за минимална работна заплата и пенсия, както и за извеждането на други важни параметри на социалната политика. Може да се каже, че като цяло практическото оразмеряване на тези параметри се отнася до конкретните направления на социалната политика, която трябва да бъде съобразена най-малко с три основни принципа: трансфер на точно планирани парични средства към бедните слоеве от населението с цел да се предотврати нарастването на социалното напрежение в страната; обвързване параметрите на социалната политика с такива източници на средства, които не генерират развитието на инфлационни процеси; определяне на такива величини на минимум, които няма да позволят създаването на паразитни прослойки в обществото и същевременно ще стимулират за труд.

Приета за печат на 25.01.1996 г.